

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M., ve věci

žalobkyně:

bytem

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/121037-917,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/121037-917, se zrušuje pro nezákonnost a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Dne 4. 4. 2018 žalobkyně požádala o přiznání doplatku na bydlení. Rozhodnutím ze dne 16. 4. 2018, č. j. 19395/2018/CLI, úřad práce rozhodl o podané žádosti tak, že žalobkyni doplatek na bydlení nepřiznal. Úřad práce odkázal na § 33 odst. 1 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“). Konstatoval, že příjem žalobkyně byl stanoven procentní sazbou z průměrného měsíčního příjmu v rozhodném období. Rozhodným obdobím pro posouzení příjmů je při podání žádosti období tří kalendářních měsíců předcházejících měsíci podání žádosti, tj. v posuzovaném případě leden, únor a březen 2018. Ostatní podmínky musí být splněny v aktuálním kalendářním měsíci (ke dni podání žádosti). Úřad práce dále uvedl, že žalobkyně žije sama, je v evidenci uchazečů o zaměstnání od 29. 1. 2002, je posuzována jako jednotlivec, je považována za osobu v hmotné nouzi a její částka živobytí činí 3 410 Kč. Vzhledem k tomu, že je osobou bez příjmu činí její průměrný měsíční započítaný příjem 0 Kč. Rozhodným obdobím, za které se zjišťuje vyplacený příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory, je období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci, tj. v posuzovaném případě březen 2018. V tomto rozhodném období byl žalobkyni vyplacen příspěvek na bydlení ve výši 6 794 Kč. V případě žalobkyně je splněna i podmínka § 33 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi - získání nároku na příspěvek na živobytí. Rozhodným obdobím, za které se zjišťují odůvodněné náklady na bydlení je aktuální kalendářní měsíc, tj. měsíc, za který dávka náleží. Žalobkyni doložené náklady na bydlení ve výši 5 400 Kč byly zohledněny ve výši 5 096, 71 Kč. Podle § 33 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi vzniká nárok na doplatek na bydlení, jestliže je příjem žadatele zvýšený o příspěvek na živobytí po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení nižší než částka živobytí žadatele. Podle § 9 odst. 1 uvedeného zákona byl započítán příjem ve výši 0 Kč. Odůvodněné náklady na bydlení byly stanoveny v souladu s § 34 uvedeného zákona ve výši 5 096,71 Kč. Příspěvek na bydlení byl v předcházejícím měsíci vyplacen ve výši 6 794 Kč. Jelikož částka živobytí byla stanovena ve výši 3 410 Kč, nevznikl žalobkyni nárok na doplatek na bydlení.

2. Prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně bránila odvoláním. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18. 6. 2018 žalovaný odvolání žalobkyně zamítnul a rozhodnutí úřadu práce potvrdil. Žalovaný se ztotožnil s právním posouzením věci ze strany úřadu práce. Konstatoval, že žalobkyně je pro nárok na dávky hmotné nouze posuzována jako jednotlivec, od 29. 1. 2002 je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání bez nároku na podporu v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci, částka živobytí žalobkyně činí 3 410 Kč, v této výši jí byl přiznán příspěvek na živobytí oznámením ze dne 11. 4. 2018 od dubna 2018. Žalobkyně žije v družstevním bytě, kde hradí skutečné náklady na bydlení dle doložených dokladů ve výši 5 400 Kč.

Částka živobytí žalobkyně činí 3 410 Kč, příjem pro nárok na dávku byl v souladu s § 9 zákona o pomoci v hmotné nouzi ve výši 0 Kč, příspěvek na živobytí byl přiznán a vyplacen ve výši 3 410 Kč a příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory byl vyplacen v měsíci březnu 2018, tj. měsíc předcházející aktuálnímu kalendářnímu měsíci, ve výši 6 794 Kč. Žalovaný stejně jako úřad práce proto dospěl k závěru, že žalobkyni nevznikl v dubnu 2018 nárok na dávku doplatek na bydlení. K odvolací námitce, že v březnu 2018 byl žalobkyni spolu s příspěvkem na bydlení za únor 2018 opožděně vyplacen i příspěvek na bydlení za leden 2018, žalovaný uvedl, že úřad práce nemůže při posuzování nároku na dávku předjímat, zda žadateli budou a v jakém termínu a výši vyplaceny dávky z jiného systému. Příspěvek na bydlení za leden 2018 a únor 2018 byl žalobkyni vyplacen dne 12. 3. 2018. Dle žalovaného měla žalobkyně požádat oddělení státní sociální podpory o vysvětlení, z jakého důvodu nebyl příspěvek na bydlení vyplacen v řádném termínu. Žalovaný dospěl k závěru, že postup úřadu práce byl plně v souladu s platnými právními předpisy, když pro stanovení nároku na doplatek na bydlení za měsíc duben započítal příspěvek na bydlení ve výši 6 794 Kč (2 x 3 397 Kč), který žalobkyně obdržela v březnu 2018.

II. Žaloba

- Žalobkyně v žalobě konstatovala, že jí každý měsíc byla vyplácena dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení. V lednu 2018 se vyřizování věci zdrželo a žalobkyni nemohla být dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení vyplacena v zákonném termínu. Lednová dávka nebyla vyplacena v měsíci únoru, ale až v měsíci březnu spolu s dávkou za měsíc únor. Dne 12. 3. 2018 tak žalobkyně obdržela jednu společnou platbu - dva příspěvky na bydlení ve výši 3 397 Kč. Z tohoto důvodu úřad práce žalobkyni nepřiznal doplatek na bydlení od měsíce dubna 2018, neboť usoudil, že vzhledem k odůvodněným nákladům na bydlení v měsíci dubnu 2018 jsou tyto zcela kryty příspěvkem na bydlení vyplaceným v předcházejícím měsíci, tj. v březnu 2018 v částce 6 794 Kč. Částka 6 794 Kč však byla dvěma příspěvky na bydlení za dva měsíce zpětně a úřad práce rozhodoval o jednom doplatku na bydlení za měsíc duben 2018. Dle žalobkyně měl proto správně započítat jeden příspěvek na bydlení, tj. částku 3 397 Kč. Nezákonným postupem úřadu práce byla žalobkyně poškozena, když ztratila nárok na doplatek na bydlení za měsíc duben ve výši 1 700 Kč. Žalobkyně odkazovala na § 10 zákona o hmotné nouzi a namítala, že úřad práce i žalovaný byly povinni zkontrolovat s použitím informačního systému její předcházející příjmy za tři měsíce zpětně, tj. také dávky ze systému státní sociální pomoci, obzvláště příspěvek na bydlení. Pracovníkům úřadu práce i žalovanému muselo být zřejmé, že žalobkyni nebyl v měsíci únoru vyplacen příspěvek na bydlení, který byl proto v měsíci březnu doplacen dodatečně. Závěrem žalobkyně zdůraznila, že celá situace na ní měla nepříznivý dopad, neboť vinou nevyplaceného příspěvku na bydlení za leden 2018 v únoru 2018, neměla v únoru prostředky na zaplacení odůvodněných nákladů na bydlení a musela si je vypůjčit, a když jí byly dodatečně dne 12. 3. 2018 poukázány dva příspěvky na bydlení v částce

celkem 6 794 Kč, nebyl jí na základě toho přiznán doplatek na bydlení od dubna 2018. Žalobkyně proto navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.

III. Vyjádření žalovaného

4. V písemném vyjádření žalovaný uvedl zcela shodné skutečnosti jako v napadeném rozhodnutí. Navrhoval, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a z hlediska žalobních námitek, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
6. Předmětem soudního přezkumu je rozhodnutí, kterým nebyl žalobkyni k její žádosti přiznán od dubna 2018 doplatek na bydlení podle zákona o pomoci v hmotné nouzi. Žalobkyně brojí proti tomu, že jí byla jako příspěvek na bydlení započítána částka 6 794 Kč (2 x 3 397 Kč), protože v měsíci předcházejícím podání žádosti o doplatek na bydlení chybou úřadu práce obdržela dva příspěvky na bydlení (za leden a únor 2018).
7. Dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi *nárok na doplatek na bydlení má vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby (§ 24).*
8. Dle § 35 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi *výše doplatku na bydlení za kalendářní měsíc činí rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení, sníženou o příspěvek na bydlení vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícím aktuálnímu kalendářnímu měsíci, a částkou, o kterou příjem osoby (§ 9 odst. 1) zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí osoby.*
9. Významnější dávkou, která pomáhá osobám s nízkými nebo žádnými příjmy hradit náklady spojené se standardním bydlením (tj. bydlení v bytech při nájemní, družstevní a vlastnické formě), je příspěvek na bydlení poskytovaný ze systému státní sociální podpory. Doplatek na bydlení je další možností pomoci osobám, které i přes poskytnutý příspěvek na bydlení nemohou ze svých prostředků uhradit náklady spojené s užíváním bytu.
10. Dle shora citovaných ustanovení má nárok na doplatek na bydlení osoba, které po zaplacení odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení ze systému státní sociální podpory zůstane její příjem navýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší, než je její částka živobytí. Od odůvodněných nákladů na bydlení se dle § 35 písm. a) odečítá příspěvek na bydlení vyplacený v měsíci bezprostředně předcházejícím měsíci aktuálnímu. Naopak příjem se navyšuje o příspěvek na živobytí, který je vyplacený v aktuálním měsíci. Citované ustanovení ovšem nelze vykládat doslova, pouze podle jeho

textu. Příspěvek na bydlení je, jak bylo uvedeno výše, dávka státní sociální podpory a jako taková nemá přesně stanovený výplatní den. Její výplata se řídí zákonem č. 117/1995, o státní sociální podpoře, a vyplacena musí být nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, za který dávka náleží (§ 57 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře). Konkrétně to vypadá tak, že příjemci, který má dostat peníze za leden, je úřad práce vyplatí do konce února. Pokud úřad práce vyplatil příspěvek na bydlení za leden žalobkyni v rozporu se zákonem později, takže v posuzovaném případě obdržela v březnu dva příspěvky na bydlení (každý ve výši 3 397 Kč), nemůže jít tato skutečnost k tíži žalobkyně při výpočtu dávky pomoci v hmotné nouzi - doplatku na bydlení. Kdyby totiž úřad práce vyplatil příspěvek na bydlení za leden 2018 v řádném termínu, nárok na doplatek na bydlení na základě žádosti podané dne 4. 4. 2018 by žalobkyně měla. Úřad práce i žalovaný musí v dalším řízení tuto okolnost zohlednit.

V. Závěr a náklady řízení

11. Z uvedených důvodů shledal soud žalobu důvodnou a podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost. Soud věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm bude žalovaný postupovat podle závazného právního názoru vysloveného v tomto rozsudku dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
12. O žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobkyně ani žalovaný do dvou týdnů od doručení výzvy s takovým projednáním věci nevyjádřili svůj nesouhlas,
a proto se má za to, že souhlas udělili.
13. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo
na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byla sice úspěšná žalobkyně, ale náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení do dvou týdnů od doručení výzvy neuplatnila. Od soudních poplatků byla žalobkyně ze zákona osvobozena.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Liberec dne 19. listopadu 2019

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.
samosoudkyně